

EGALITATE

"Sunt vorbe în vânt să spui că toți oamenii au valoare egală. Dacă valoarea este înțeleasă într-un sens lumesc - dacă vrem să spunem că toți oamenii sunt la fel de folositori, de frumoși, de buni sau de amuzanți - atunci acest lucru este clar nonsens. Dacă vrem să spunem că valoarea egală ca suflete nemuritoare, cred că acest lucru este o eroare periculoasă. Valoarea infinită a fiecărui suflet omenesc nu este o doctrină creștină. Dumnezeu nu a murit pentru om din cauza acelei brume de valoare pe care ar fi văzut-o în el. Valoarea fiecărui

suflet uman, luat pur și simplu ca atare, în afara relației cu Dumnezeu, este zero. După cum scrie apostolul Pavel, a muri pentru oameni valoroși nu ar fi divin, ci numai eroic; însă Dumnezeu a murit pentru păcătoși. El nu ne-a iubit pentru că eram demni de iubit, ci pentru că El este Iubirea. S-ar putea ca El să ne iubească pe toți în mod egal - El chiar ne-a iubit pe toți, până la moarte - și nu sunt sigur ce înseamnă această expresie. Dacă există egalitate, aceasta se află în iubirea Lui, nu în noi."

C. S. Lewis "Treburile cerești"

trebuie să-L descopere pe El.

Putem să mărturisim altora pe Cristos atunci când viața trăită este sfântă. Suntem chemați să "ținem sus Cuvântul vieții" (Filipeni 2:16) Mărturia despre Domnul Isus Cristos nu poate fi acceptată, primită și crezută, numai când vorbele noastre au corespundență deplină în faptele noastre. Mărturia despre Cristos fără a fi dovedită prin trăirea în sfințenie nu are efect asupra semenilor noștri. Ajungem să fim niște "chimvale zăngănitore".

Suntem chemați la o viață sfântă pentru că noi, de altfel, trebuie să fim lumini strălucitoare în mijlocul unei lumi întunecate de păcat. Însuși Domnul Isus Cristos a spus: "Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu

poate să rămână ascunsă. Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri." (Matei 5:14,16)

Fie ca Dumnezeu să ne dea putere, cu smerenie și umilință să ne cercetăm, să îndreptăm tot ceea ce trebuie în viața noastră, pentru "...ca să fiți fără prihană și curați".

Dan Matei

"Deosebirea dintre un păcătos și un sfânt ar fi următoarea: păcătosul se ascunde de Dumnezeu, pe când sfântul se ascunde în Dumnezeu."

Fericitul Augustin

Anunțuri

Marți ora 18.00 Studiu cu familiile tinere
Miercuri ora 18.00 Repetiție de cor
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Sâmbătă ora 17.00 Întâlnire de tineret
Duminică ora 09.30 Cateheză
Duminică ora 09.30 Grupuri de rugăciune
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare

Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Anca Sabău
Tehnoredactare: Matei Dan

An XIII, nr. 639 din 24 februarie 2013

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

JUGUL NEPOTRIVIT

"Nu vă înjuțați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?"

2 Corinteni 6:14-15

Pasajul acesta este citat mereu în contextul perspectivei de căsătorie a tinerilor credincioși. Ei sunt avertizați astfel, că o posibilă unire prin căsătorie cu un partener necredincios, nu este pe placul lui Dumnezeu și nu este nici pe măsura unui copil al lui Dumnezeu.

"Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El. Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este."

1 Ioan 3:1-2

Deși avertismentul se potrivește perfect relațiilor de căsătorie, el nu a fost dat nicidecum doar în privința acestora, ci trebuie privit în sensul mai larg, al tuturor relațiilor creștinului.

Când Pavel a vorbit despre jugul nepotrivit, el s-a gândit nu doar la sfera familiei ci a tuturor relațiilor pe care le poa-te avea un credincios. Indiferent că este vorba despre căsătorie, sau o asociere, un parteneriat de afaceri, o relație de prietenie sau orice fel de tovărășie, acestea sunt definite ca și un jug nepotrivit.

Când am devenit copiii lui Dumnezeu, noi ne-am despărțit de lume și de valorile ei. Principiile pe care le împărtășește lumea sunt strâmbe, urâte de păcat și murdărite de o moralitate îndoielnică. Neprihănirea nu se potrivește nicidecum cu fărădelegea iar lumina nu poate sta sub nicio formă împreună cu întunericul.

Dacă vom dori să trăim în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu, mai repede sau mai târ-

Continuare pag. 2

ziu felul nostru de gândire și trăire va intra în conflict cu felul de gândire a celorlalți. Deși nu este imposibil să te înjugi la un jug nepotrivit, o astfel de experiență va lăsa urme adânci și răni dureroase pe trupul și pe sufletul celor care se încumetă să își asume o astfel de responsabilitate.

Uneori privim nedumeriți în viețile noastre și constatăm cu nemulțumire că nu am înaintat prea mult pe drumul credinței, maturizarea noastră se produce lent iar dedicarea lasă de dorit. Prin cercetarea atentă a stării noastre spirituale și cu ajutorul Duhului Sfânt, vom descoperi posibilă vinovăție în noi înșine. Însă, uneori, astfel de stări sunt determinate de o asociere la un jug nepotrivit.

Oare nu cumva avem prietenii care au o influență negativă asupra vieții de credință?

Nu cumva am păstrat punți de legătură cu lumea veche, pe care ar fi trebuit să o fi părăsit pentru totdeauna? Nu cumva am împrumutat obiceiuri, principii sau soluții din sfera lumii, pe care să vrem să le aplicăm în Împărăția lui

Dumnezeu?

Deși credincioșii sunt sfătuiți să-i iubească pe toți oamenii, să se roage pentru cei pierduți, deși Dumnezeu așteaptă să ne mărturisim credința, în același timp, orice fel de asociere care pune în primejdie valorile, principiile, crezul și felul nostru de viață ancorat în Cuvântul lui Dumnezeu, sunt cu desăvârșire interzise, deoarece ele ar aduce prejudicii grave în umblarea noastră cu Domnul.

Să ne ferim de jugul nepotrivit, deoarece înjugarea la el nu va aduce în viața noastră decât dezamăgire, frustrare și cicatrice.

În schimb, putem căuta prietenia oamenilor lui Dumnezeu, părtașia lor, sfatul lor, principiile lor, credința lor, nădejdea lor și valorile lor, fără să uităm în același timp, că la începutul credinței, am acceptat să luăm asupra noastră jugul bun al lui Cristos, de aceea trăim cu deplina convingere că doar un astfel de jug ni se potrivește.

pastor Daniel Chereji

Continuare din pag. 1

Dezlegare din numărul trecut:

CARTE DE VIZITĂ:

LIDIA, TIATIRA, VÂNZĂTOARE

SCHIMBĂ-ȚI STĂPÂNUL!

Un servitor avea un stăpân foarte rău. Pe lângă faptul că muncea din greu, era mereu batjocorit. Într-o seară, rupt de oboseală, dezamăgit de tratamentul ce-l primea a ieșit în stradă și s-a așezat pe o buturugă pentru a se liniști. După câțiva timp a auzit pe cineva venind spre el și

fluierând. Era un alt servitor, prieten de-al său. Când a ajuns în dreptul lui, s-a oprit și au început să stea de vorbă. După ce și-a prezentat situația, prietenul său, care era mulțumit, dar și sensibil la problemele sale, i-a spus:

"Schimbă-ți stăpânul! Și eu am avut parte de un stăpân rău, dar l-am schimbat și acum o duc bine. Noul stăpân se poartă bine cu mine, iar eu îl slujesc cu dragoste. Schimbă-ți stăpânul și-ți va fi bine!"

Ionel Tuțac - Fântânile inspirației

Norii se scutură de roiuri de fulgi care se coboară încet într-un șir nesfârșit ce îneacă văzduhul. Prind în statul lor mic, țesând o nouă înfățișare, cuprinsul întreg al pământului, cu brațele sale alungite, lipsite de atâta vreme deja de cordialitatea soarelui. Construiesc o lume nouă, purificată, învăluind cunoscutul într-o armonie celestă.

„Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cărmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna.” Isaia 1:18

Cu sufletele moarte, zăcând în păcat, fiecare suflare de om își rătăcea privirea în căutarea unei răscumpărări, a celui ceva care să le restituie însemnătatea, să le redefinească ființa. Cu o Mână puternică, după dragostea-I nestăvilită, El a ales să ne transforme, din ființa murdărită de păcat să clădească o ființă nouă, pură, albă și nu doar să o acopere

“CA SĂ FIȚI FĂRĂ PRINANĂ ȘI CURAȚI”

“...ca să fiți fără prihană și curați, copii ai lui Dumnezeu, fără vină, în mijlocul unui neam ticălos și stricat, în care străluciți ca niște lumini în lume...” Filipeni 2:15

Chemarea lui Dumnezeu pentru copiii Săi este aceea de a trăi o viață sfântă. Într-o lume care merge din rău în mai rău, în care valorile se schimbă, adevărul pentru cei mai mulți este relativ, suntem îndemnați a fi **“fără prihană și curați”**. Aceasta a fost cerința lui Dumnezeu în toate timpurile față de poporul Său: **„Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul Dumnezeul vostru. (Leviticul 19:2) și “...după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră.” (1 Petru 1:15)**

Nu vom putea să-L reprezentăm pe

ca pe o întindere pustie într-o zi de iarnă, ci să o regenereze pentru totdeauna.

„Curățește-mă cu isop și voi fi curat; spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada. Fă-mă să aud veselie și bucurie și oasele pe care le-ai zdrobit Tu, se vor bucura. Întoarce-Ți privirea de la păcatele mele, șterge toate nelegiuirile mele! Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic!” Psalmul 57:7-10

Amalia Lupu

Dumnezeu mai bine în fața semenilor noștri decât prin trăirea unei vieți sfinte! Și această viață sfântă trebuie trăită nu doar atunci când suntem în Casa Domnului, ci în orice loc și în orice moment: acasă, pe stradă, la slujba pe care o avem fiecare, oriunde ne-am afla, în toată purtarea noastră.

Suntem urmași ai Domnului Isus Cristos dacă trăim o viață sfântă. Drumul nostru trebuie să fie drumul pe care a mers și Mântuitorul. A fi un ucenic al Lui înseamnă a trăi cum a trăit El: **“Cine zice că rămâne în El trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus.” (1 Ioan 2:6)**. Gândurile noastre, toate faptele noastre trebuie să arate că în noi trăiește Cristos. Dragostea noastră, răbdarea noastră, umilința noastră

Continuare pag. 4